

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jsaac patriarcha. Cap[itulum]. xcij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse february occurrētibus. Fo. lix.

sed nondū viris cognitas eis illudendas trade
re voluit. Quō illi reuētes: et vt iuuenes sibi da
ret instātes: ab eisdē angelis cecitate percussī
sunt: ita vt sanuas videre nō possent. Tunc an
geli miserunt loth de ciuitate cū duabus filia
bus et vxore duob⁹ generis suis exire nolētib⁹:
et ppter loth pepercit dñs ciuitati segor: ne cū
alijs subuerteretur: ad quā loth declinare pro
posuit: forte qz minor erat alijs quattuor sub
uerendīs: vel minus peccauerat. Admonue
rūtqz angeli loth: ne quis eorū post tergū respī
ceret. Cum autē sol ortus fuisset: et loth in se
gor introisset: subuertit deus quattuor ciuita
tes reliquas sodomorū cū pūnlis et mulieribus
et pecudib⁹ et oibus hōibus existentib⁹ in eis: q
sulphure et igne celsco cōbuste sunt: et in fauillā
redacte. Respiciēsqz vxor loth post se: versa est
in statuā salis. Cum autē nec etiā in segor loth
se turū reputaret: ascendit et habitauit in mōre:
vbi duabus noctibus a duabus filiabus successi
ue inebriatus cū eis concubuit: et vtraqz iparū
ex eo filiū genuit. Dator filiū suū vocauit mo
ab: ipse ē pater moabitārum: minor: hō suum natū
appellauit amon: ipse est pater amonitarū. Nec
peccauit loth cū filiabus coeundo: qz ipas nō
cognoscebat quāuis peccasset se inebriādo: vel
forte nec etiā in ebrietate deliquit: qz virtutē
vini noue regionis non cognouit: sicut nec noe
quando inebriatus est. Forte etiā fille minus
peccauerūt: que nō cōcupiscentia ducte: sed vt
saluarent semen de patre concubendi secū mo
dum inuenerunt: putantes oēs hōies mūdī si
cut et sodomitas incendio perisse: et sicut alias
diluuio audierant esse factum. Potissime quia
scdm diluuiū ignis exstitisse putabāt: qd futurū
intellerāt prophetatū. Si autē loth peccauit
credendū est ipm penitentia egisse. Alioquin
in sanctorū collegio non poneret. Quod autē
sanctus notandus sit: nō solū ex testimonio pe
tri aplī in secūda epistola. c. ij. probat: sed etiā
et Bēti. testimonio: vbi solus ipse iust⁹ inter cū
ctos vni⁹ ciuitatis peccatores hōies nominat.
Quis autē aut quando vite sue finis fuerit vs
terius nō legitur. Nec vnde supra.

De sancto Isaac patriarcha. Cap. cxi.

Isaac pa
triarcha abrahe fi
lius qz in sanctorū
patru catalogo cō
scribitur ecclesiastici. xliij. p
re promissione anno. c. patris
natus octauo die circuncisus
a deo intantum dilectus fuit:
vt tentans patres de eodē sibi
exhiberi holocaustū mandas
set: et eius obedientiam propalata pro ipso arie
tem cōmutasset: et eum a morte reseruasset: que
omnia in abrahe legenda superius dicta sunt.

Cum ergo isaac esset annorū. xl. et rebeccam
barhuelis filiam dixisset vxorem vt iam preta
ctum est: in geraris peregrinatus est: et sedus
cum abimelech iuramento firmavit: et dñm sibi
pollitentem que et patri suo pmiserat auduit.
Cū ergo rebecca vxor eius. xx. fere annis ste
rilis exstitisset: orante p. cauro suo: vt impleat
promissio: tandē duos geminos cōcepit. Quo
rum mutua collisione adinuicem afflictionem
in vtero sustinuit. Consultoqz dño et accepto
de duob⁹ populis ex eis nascituris diuino ora
culo: geminam prolem edidit anno Isaac. lx.
Primo egressus rufus et hispidus dictus est
Esau: qui et edom: a quo gens idumeorū. Secū
do natus dictus est Jacob: quia plantam fra
tris manu tenebant: qui postea israel nomina
tus est: a quo israelite: qui nūc iudei descende
runt. Cum ergo adoleuissent esau factus est ve
nator: et iacob agricola et pastor: in tabernaculis
habitabat. Pater diligebat esau quia primoge
nitus: et quia de venationibus eius vescebatur
libenter. Mater hō diligebat iacob pro eius
simplicitate ac etiam diuina inspiratione. Euz
autem Jacob lentilū corrisser: et esau lassus
de agro rediret: et de palmēro fratris peteret.
Illeqz sibi dare recusaret: vedit sibi esau pri
mogenita sua: ea parū pēdēs: et se moriturū pu
tans nisi instanti comederet: deditqz sibi primo
genita pro edulto lentis: et iuravit talem vendi
tionem se ratum habiturū. Et qz lentilū fulua
erat: et hebraice edom fuluū dicit: extunc esau
vocatus est edom. Erant autem primogeni
ta dignitates quas habuerant primogeniti in
cognationibus suis vsqz ad aaron: videlicet ve
stes speciales quibus induebantur tantum in
sacrificiis offerendis: et recepto finalis bene
dictionis a patre. Ipse hō in solennitatibus et
conlugis benedicebat minoribus: et in his du
plam ciborū benedictionē percipiebat. Simi
liter et in diuisione hereditatis: nec peccauit sa
cob fratrem esurētes nō reficiendo gratis sim
gregorium: qz laborabat ille vitto gule: non na
ture necessitate. Cum autē senuisset isaac et
videre non posset: mandauit esau primogenito
suo de venatione sibi cibos parari anteqz mo
retur: vt sibi benedicere posset. Quo ad venā
dus egresso iussit rebecca iacob filio suo: vt sibi
afferreret duos hēdos optimos: ex quibus escas
gratas faceret patri suo: vt sibi pro esau bene
dictionē daret. Et cum ille ex hoc se deprehen
dendū dubitaret: et fortasse maledictionē pro
benedictioe recepturū: pro: estata est mater q
ralis maledictio in suum caput verteretur: duz
modo iussa per filiū compleretur. Quod cum
iacob perfecisset: paratis cibis induit iacob ve
stibus esau valde bonis: quibus vt dicitū est pri
mogeniti vtebatur. Pelliculasqz hēdorū man
ibus et collo circūdedit: vt similitudinē fratris
qui pilosus erat exprimerent: iacob ergo cibis

acceptis: et patri Isaac allatis cum ipm minime cognouisset de cibis comedit: et palpatio illo putans esau: iacob postmodum bndixit. Egresso igitur iacob uenit esau: et cibos patri tulit ac bndictionem petijt. Quo audito expauit Isaac uehementi stupore: et in hac extrahi uidit in spu ut ait comestor: a dno factu esse: et significatione pie frandis intellexit: et id non irascens quod fecerat confirmauit. In hoc autem facto: ut ait Breg. non peccauit iacob nec per fraudem bndictionem primogeniture surripuit: sed sibi debita accepit: qua alias per leuis edulio a fratre comparauit. Nec falso dicitur per se esse esau: quod erat ipse non persona sed primogeniture dignitate: sicut iohannes helias non natura sed uirtute. Benedictus est autem: non solum intentione patris que ad esau erat: sed solum uirtute uerborum que proferebat. Sicut episcopus qui ordinauit clericum alienum: quem credidit esse suum: et tamen uere eum ordinatus. **S**uperuixit autem Isaac post natos esau et iacob annis. cxx. Et sic annorum. cxxx. senex et plenus dierum mortuus est. Et sepeliterunt eum filij sui in sepulchro paterno: quod est in hebron in spelunca duplici: de qua dicitur superius. **H**ec est libro gen. a cap. xxv. vsq. ad. xxviii. et ex dicitur hieronymi: iosephi: et comestoris: atque et chronicis gullelmi.

De sancta Rebecca.

Cap. xliii.

Rebecca filia Bathuelis filij Nabor fratris abrahe et Isaac neptis ex utero matris p genita: eidem Isaac in uxorē diuina dispensatione q̄sita fuit: ut superius in gestis abrahe p̄tinet. Hec multo tempore sterilis duos postmodum geminos edidit natos: esau uicem et iacob. Et quod naturale est: ut mater se diligat: quem p̄tinet amat. Rebecca iacob predilexit: quem Isaac respectu esau quod dāmodo contempsit. Et de matris consilio ac p̄tendit sūma adhibita cautela minor: maioris bndictionem accepit: ut superius dicitur. Eademque circumspiciōe iacob ab esau ira saluauit: dum ipse ad tempus ad labā auisculum suū et ipsius rebecca geramanū in mesopotamiā trāsmisit: ut mortē euaderet: quā sibi fuerat esau cōminat. Quo apud labā cōmorante per annos. xx. ut dicitur: antequam inde rediret: rebecca decessisse creditur: quo autem tpe: uel quō scripture textu filijō p̄teritur. De scō Jacob siue isrl̄ patriarcha. Ca. xliii.

Jacob qui et isrl̄ patriarcha Isaac filius: et ipse sanctorum patrum catalogo scriptus ecclesiastici. Filijus anno patris. lx. cum esau conuenit: bndictionem diuina dispensatione surripuit: ut supra primo dictum est: a fratre exouis: de

consilio matris ad laban auisculum suum in mesopotamiā confugit: ubi in trinare iuxta lussam dormiens: scalam e terra ad celum erectā: per quam angeli ascendebant: et descendebant: uisit: et dominum summitati scale iuxta sibi terram et benedictionem seminis promittentē audiuit. Perueniens autem ad laban. Fuit ei dies annis pro duabus filiabus suis lila et rachele seruauit. Eius enim laban cum iacob pepigisset: ut sibi vii. anni pro filia sua minore rachele: quas ipse amabat seruiret. Et completo seruitio. vii. annorum: iacob uxorem suam expereret: labā nuptijs celebratis noctu lila filiam suam in thalamo collocauit: cui ancillam zephā tradidit: cum qua iacob rachelem arbitrans nocte dormiuit. Cum autem maneliam cognouisset: et de hoc socero conquestus esset: excusauit se labā: non esse de more patrie: ut minores filie ante maiores nuptijs traderentur. Promisit quoque sibi post. vii. dies rachele daturū: et sic iacob utraq; uxorem habiturū pro seruitio. vii. aliorum annorum futurorum: quo sibi seruire debuisset: compleretur hebdomada eidem rachelem tradidit: cui ancillam balaan nomine dedit: iacob quoque socero. vii. alij annis pro lila iam obtenta seruiuit. **V**enit quoque iacob. xii. filios ex uxoribus earum ancillis. Et lila habuit Ruben: symeon: leui: iudam: et isachar: et zabilon: et unam filiam nomine dinā. Et ancilla lile zephā: gad: et aser. Et ancilla rachele baladā: et neptalim. Et rachele ioseph: et bēlamin. Finitis uero. xliii. annis seruitij pro uxoribus suis iacob et laban discedere uoluit: sed laban adhuc ipso requirente pro alto septem seruitio Jacob remansit: postulatque iacob pro peccio quicquid nasceretur uarij coloris ex gregibus: quos pascebat: quod annuente laban iacob nouam nature stropham commentatus contra naturam arte naturali pugnauit: uirgas scilicet uarias in carnalibus ponens: et in seruoze diei dum ad potandū auide peccora pergerent: et accederentur ad coitū oues et capras ascendit faciens: ut tales fetus conciperent: quales uirgā arctū et hircorū supra se ascendentium in aquis conspicerent. **T**ertius enim erat color uirgā: sicque multitudine agnorum et hedorum uarij coloris nascentium: iacob ultra modum ditatus est. **J**acob igitur ioseph nato completis annis. xx. apud labā: nec ualens uiginti primū perficere propter nequitiā laban: qui mercede eius pluries mutauerat: cum uxoribus et filiis et substantia sua clā discessit. Quē laban iratus persecutus est cum cognatis et amicis: sed ipm dno cohibente: ne iacob noceret: in trio secum federe reuersus est in pace filias et nepotibus deosculatis. **J**acob uero cepit iter pagēs angelos dei cōfortantes se fratris sui esau irā: quē ualde timebat: obuios habuit: et aurozā cum sibi apparere āgelo iuxta dimicauit: quod ei remouis neruū tetigit: et statim